

[Ministeren for skatter og afgifter]

føre til en klar definition af de omfattede aftaler.

Lovforslaget lader endvidere andre væsentlige problemer uløste. Dette gælder såvel den skattemæssige virkning af, at en aftale anses for finansiel, som andre virkninger. Der ligger kun en antydning af, at en sådan leasingvirksomhed skal anses for finansieringsvirksomhed. Forslaget tager ikke klart stilling til, hvem der skal være afskrivningsberettiget, hvorledes leasingydelsen skattemæssigt skal behandles, og hvorledes den skattemæssige opgørelse skal foregå ved lejeforholdets ophør. Skulle man forsøge at følge de antydninger, der ligger i forslaget, betyder det i virkeligheden, at den, der lejer godet, simpelt hen får dobbeltafskrivninger med det forslag, som her er fremsat.

Regeringens lovforslag om begrænsning af fradragretten i visse lejeforhold er som sagt også fremsat ud fra ønsket om at begrænse mulighederne for skattetækning gennem deltagelse i leasingprojekter. Regeringens forslag omfatter imidlertid i princippet alle lejeforhold ud fra den betragtning, at det ikke i praksis vil være muligt at udskille visse særlige lejeforhold som værende af særlig finansiell karakter og som værende særlig kritisable. Regeringsforslaget tager også udtrykkelig stilling til de skattemæssige indgreb, som skal gennemføres.

Endelig siger forslagsstillerne, at indgrebet mod leasing som foreslået af dem skal have virkning fra det socialdemokratiske lovforslags fremsættelse, den 1. november 1983.

Dette ønske må blankt afvises, for det første fordi det er uklart, hvilke aftaler forslaget omfatter. Det er for det andet heller ikke klart, hvilke retsvirkninger det skal have, at en aftale er omfattet af forslaget. Det vil simpelt hen stride imod almindelige retssikkerhedsprincipper at lade en skattelov få tilbagevirkende kraft for aftaler, som ikke er klart definerede, og som borgerne under alle omstændigheder har indgået i tillid til de gældende regler.

Efter regeringens opfattelse løser det socialdemokratiske lovforslag ikke de skattemæssige problemer, der er opstået i forbindelse med leasingarrangementerne. Jeg må derfor på regeringens vegne tage afstand fra forslaget og henviser til det af regeringen fremsatte lovforslag, som er båret af en tilsvarende målsætning, men som jo klart adskiller sig

fra det foreliggende af socialdemokratiet fremsatte forslag.

Lykketoft (S):

Mens vi her i tinget har hørt skatteministerens tale om retssikkerhed efterhånden ganske mange gange, er befolkningens tillid til skattesystemets rimelighed gang på gang i det forløbne år blevet nedbrudt yderligere på grund af administrationens og folketingsflertallets manglende handlekraft over for forskellige former for misbrug af lovgivningen.

Vi har drøftet skatteleasing adskillige gange her i folketinget. Den første runde tog vi for næsten et år siden, og med nogen møje lykkedes det i foråret for et flertal at samle sig om et foreløbigt stop for brugen af investeringsfonds- og etableringskontomidler til køb af leasinganparter. Det skar de allermest profitable leasinginvesteringer væk, men det var allerede dengang klart, at der var brug for videregående ændringer i skattesystemet for at bremse de store industrialiserede arrangementer, vi har set.

Den grundlæggende drivkraft i disse arrangementer er jo, at man fra firmaer og selskaber med lav eller ingen skat sælger de gode afskrivningsmuligheder inkl. pristalsregulering af afskrivningsgrundlaget til passive investorer med høje trækprocenter, f.eks. tand-, dyr- og menneskelæger med truende restskatter.

Det kombineres så med udnyttelse af skattefri kursgevinster ved anbringelse af ledige penge, der opnås ved skattespekulationen, og det kombineres med udnyttelse af lav beskatning af den gevinst, der konstateres, hvis der har været tale om for store afskrivninger i leasingperioden.

Hvis man effektivt vil stoppe sugerørene i de offentlige kasser, kræver det derfor indgreb på alle disse felter. Den mest generelle langsigtede løsning vil efter socialdemokratiets opfattelse være at lægge kommanditselskaber og interessentskaber ind under aktieselskabsbeskatningen, så underskud i form af store startafskrivninger kun kan udnyttes til modregning i fremtidige indtægter.

I socialdemokratiets skattereformovervejelser indgår netop, at alle former for erhvervsvirksomhed bør ind under en selskabslignende beskatning.